

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 23. toukokuuta 2018
(OR. en)

9058/18

Toimielinten välinen asia:
2016/0361 (COD)

EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814

ILMOITUS

Lähettäjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta – <i>Puheenjohtajavaltion kompromissiteksti</i>

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa edellä mainittua ehdotusta koskeva puheenjohtajavaltion kompromissiteksti, joka esitetään neuvostolle 25. toukokuuta 2018.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten
tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114
artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G20-maat hyväksyivät marraskuussa 2015. TLAC-standardin tavoitteena on varmistaa, että maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, jäljempänä 'G-SIB-pankit', joista käytetään unionin kehityksessä nimitystä maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on tappionkattamis- ja pääomapohjan vahvistamiskyky, joka auttaa varmistamaan, että kriittisiä toimintoja voidaan jatkaa kriisinratkaisun aikana ja välittömästi sen jälkeen veronmaksajien varoja (julkisia varoja) tai rahoitusvakautta vaarantamatta. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa³ esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä säädösehdotuksen, jolla TLAC-standardi voidaan panna täytäntöön kansainvälisesti sovittuun määräaikaan eli vuoteen 2019 mennessä.
- (2) Kun TLAC-standardi pannaan unionissa täytäntöön, on otettava huomioon nykyinen laitoskohtainen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities), jäljempänä 'MREL-vähimmäisvaatimus', jota sovelletaan kaikkiin unionin laitoksiin ja josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU⁴. Koska sekä TLAC-standardilla että MREL-vähimmäisvaatimuksella on sama tavoite eli sen varmistaminen, että unionin laitosten tappionkattamiskyky ja pääomapohjan vahvistamiskyky ovat riittävät, näiden kahden vaatimuksen olisi oltava yleistä kehystä täydentäviä osatekijöitä.

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Pankkiunionin toteuttaminen" (24.11.2015, COM(2015) 587 final).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

Komissio on ehdottanut, että käytännössä G-SII-laitoksia koskeva TLAC-standardin mukainen yhdenmukaistettu vähimmäistaso, jäljempänä 'TLAC-vähimmäisvaatimus', olisi otettava käyttöön unionin lainsäädännössä muuttamalla asetusta (EU) N:o 575/2013⁵ ja G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva laitoskohtainen vaatimus eli omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus tekemällä kohdennettuja muutoksia direktiiviin 2014/59/EU ja asetukseen (EU) N:o 806/2014⁶. Laitosten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta tämän asetuksen asiaankuuluvia säännöksiä olisi sovellettava johdonmukaisesti edellä mainittujen säädösten ja direktiivin 2013/36/EU⁷ säännösten kanssa.

- (3) Jos yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa ei sovelleta yhdenmukaistettuja sääntöjä TLAC-standardin täytäntöönpanossa, laitoksille aiheutuisi lisäkustannuksia ja oikeudellista epävarmuutta ja velan arvon alentamisen soveltaminen rajojen yli toimivissa laitoksissa vaikeutuisi. Yhdenmukaistettujen unionin sääntöjen puuttuminen johtaisi myös kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla, koska voimassa olevien vaatimusten ja TLAC-standardin noudattamisesta laitoksille aiheutuvat kustannukset saattavat vaihdella osallistuvissa jäsenvaltioissa huomattavasti. On välttämätöntä poistaa tällaiset sisämarkkinoiden toiminnan esteet ja välttää kilpailun vääristymiset, joita aiheutuu, jos TLAC-standardin täytäntöönpanoa varten ei ole laadittu yhdenmukaistettuja sääntöjä. Tämän vuoksi asianmukainen oikeusperusta tälle asetukselle on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla, sellaisena kuin sitä on tulkittu Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismien ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (4) Asetuksessa (EU) N:o 806/2014 olisi jatkossakin tunnustettava kriisinratkaisustrategioina sekä yhden kriisinratkaisuviranomaisen malli että usean kriisinratkaisuviranomaisen malli. Yhden kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena on ainoastaan yksi konserniyhteisö, yleensä emoyritys, kun taas muut konsernin yhteisöt, yleensä operatiiviset tytäryritykset, eivät kuulu kriisinratkaisun piiriin vaan niiden tappiot ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siirretään kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle. Usean kriisinratkaisuviranomaisen mallissa kriisinratkaisun kohteena voi olla useampia konserniyhteisöjä. On tärkeää määrittää selvästi kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt, jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt', eli yhteisöt, joihin kriisinratkaisutoimia voitaisiin soveltaa, sekä niihin kuuluvat tytäryritykset, yhdessä jäljempänä 'kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit', jotta haluttua kriisinratkaisustrategiaa voidaan soveltaa tehokkaasti. Määrittäminen on tärkeää myös siksi, että voidaan määritellä tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä koskevien sääntöjen soveltamisen taso, jota rahoitusalan yritysten olisi noudatettava. Sen vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön käsitteet 'kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö' ja 'kriisinratkaisun kohteena oleva konserni' ja muuttaa asetusta (EU) N:o 806/2014 konsernin kriisinratkaisusuunnitelman osalta siten, että siinä nimenomaisesti edellytetään, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', määrittää kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja konsernit konsernin sisällä ja tarkastelee asianmukaisesti suunniteltujen toimien vaikutuksia konsernin sisällä konsernin kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamiseksi.
- (5) Kriisinratkaisuneuvoston olisi varmistettava, että laitosten kyky kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa on riittävä, jotta tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen onnistuvat sujuvasti ja nopeasti niin, että vaikutus rahoitusvakauteen ja veronmaksajiin on mahdollisimman vähäinen. Tämä voidaan saavuttaa siten, että laitokset noudattavat asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaista laitoskohtaista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta.
- (6) Jotta nimittäjät, joilla mitataan laitosten kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa, voidaan sovittaa yhteen TLAC-standardin vastaavien nimittäjien kanssa, MREL-vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava prosenttiosuutena kyseisen laitoksen kokonaisriskin määrästä ja vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuumäärästä.

- (7) MREL-vähimmäisvaatimusta koskevat alentamiskelpoisten velkojen hyväksyttävyysskriteerit olisi sovitettava yhteen asetuksessa (EU) N:o 575/2013 TLAC-vähimmäisvaatimuksen osalta vahvistettujen kriteerien kanssa tässä asetuksessa säädettyjen täydentävien mukautusten ja vaatimusten mukaisesti. Etenkin tietyt velkainstrumentit, jotka sisältävät kytketyn johdannaisosan, kuten tietyt strukturoidut velkakirjat, olisi hyväksyttävä MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi siltä osin kuin niiden kiinteä tai kasvava pääomamäärä voidaan maksaa takaisin etukäteen tiedossa olevana erääntymispäivänä ja ainoastaan lisätuotto on yhdistetty johdannaiseen ja on riippuvainen referenssiomaisuuserän tuotosta. Tällaisen pääomamäärän osalta instrumenttien olisi oltava kriisinratkaisussa tappioita vahvasti kattavia ja helposti alennettavissa.
- (8) MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi käytettävien velkojen määritelmään sisältyvät periaatteessa kaikki velat, jotka johtuvat saamisista tavanomaisilta vakuudettomilta velkojilta (muut kuin etuoikeudeltaan huonommat velat), paitsi jos ne eivät täytä tämän asetuksen erityisiä hyväksyttävyysskriteerejä. Jotta laitosten purkamismahdollisuuksia parannettaisiin käyttämällä tehokkaasti velan arvon alentamista, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että laitospohjainen vaatimus täytetään etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, erityisesti jos on olemassa selviä viitteitä siitä, että velkojat, joita velan arvon alentaminen koskee, kärsivät kriisinratkaisussa todennäköisesti suurempia tappioita kuin ne mahdollisesti kärsisivät maksukyvyttömyysmenettelyssä. Kriisinratkaisuneuvoston olisi arvioitava, onko tarpeen vaatia laitoksilta MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, jos velan arvon alentamisen soveltamisen ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä saavuttaa tietyn raja-arvon velkaluokassa, joka sisältää MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisesti hyväksyttävät velat. MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämistä etuoikeudeltaan huonommilla veloilla olisi vaadittava tasolla, joka on tarpeen estämiseksi, että velkojien tappiot ovat kriisinratkaisussa suuremmat kuin ne olisivat maksukyvyttömyysmenettelyssä. Se, että kriisinratkaisuneuvosto vaatii velkainstrumenttien etuoikeusaseman muuttamista MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, ei saisi vaikuttaa mahdollisuuteen täyttää TLAC-vähimmäisvaatimus osittain muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla velkainstrumenteilla asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti TLAC-standardissa sallitulla tavalla.

Sellaisten G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen tai ylimmän tason pankkien osalta, joilla kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin varat ovat yli 100 miljardia euroa, ja harkinnanvaraisesti tiettyjen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista, hyväksyttävien velkojen rajallinen pääsy pääomamarkkinoille ja ydinpääomaan (CET1) turvautuminen MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimuksen osa, joka on yhtä kuin direktiivin 2014/59/EU 37 artiklan 10 kohdassa ja 44 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskeva taso, täytetään etuoikeudeltaan huonommilla veloilla ja omilla varoilla, mukaan luettuina omat varat, joita käytetään direktiivissä 2013/36/EU tarkoitetun yhteenlasketun pääomapuskurivaatimuksen noudattamiseen. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pyynnöstä kriisinratkaisuviranomaisten pitäisi voida alentaa tätä vaatimustasoa enintään siihen rajaan asti, joka edustaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollisen vähennyksen osuutta suhteessa kyseisessä asetuksessa säädettyyn TLAC-vähimmäisvaatimukseen.

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston on voitava vaatia, että MREL-vähimmäisvaatimus täytetään etuoikeudeltaan huonommilla veloilla, siinä määrin kuin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen erien muodossa laskettava vaadittavan huonomman etuoikeusaseman yleinen taso, joka johtuu laitosten velvoitteesta noudattaa TLAC-vähimmäisvaatimusta, MREL-vähimmäisvaatimusta ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU mukaista yhteenlaskettua pääomapuskurivaatimusta, ei ylitä asetuksen (EU) N:o 806/2014 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua tappioiden kattamista ja pääomapohjan vahvistamista koskevaa tasoa tai ensimmäisen ja toisen pilarin vakavaraisuusvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun pääomapuskurivaatimukseen perustuvan laskukaavan tuloksena saatavaa tasoa, sen mukaan kumpi näistä kahdesta on korkeampi.

- (9) MREL-vähimmäisvaatimuksen avulla laitosten olisi pystyttävä kattamaan tapauksen mukaan kriisinratkaisussa tai elinkelvottomaksi todettaessa odotetut tappiot ja vahvistamaan laitoksen pääomapohjaa kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytettyjen toimien täytäntöönpanon ja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi valitsemansa kriisinratkaisustrategian pohjalta perusteltava asianmukaisesti MREL-vähimmäisvaatimuksen taso ja tarkistettava ilman aiheutonta viivytystä, että kyseinen taso vastaa mahdollisia muutoksia direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettun vaatimuksen tasossa. Tason olisi muodostuttava summasta, joka saadaan laskemalla yhteen kriisinratkaisun odotetut tappiot, jotka vastaavat laitoksen omia varoja koskevaa vaatimusta, ja pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, jonka avulla laitos voi kriisinratkaisun jälkeen tai alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttämisen jälkeen täyttää toimiluvan jatkumisen edellyttämät omia varoja koskevat vaatimukset, jotta se voi jatkaa toimintaansa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti. MREL-vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava prosenttiosuutena kokonaisriskistä ja vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuumäärästä, ja laitosten olisi täytettävä molempien perusteella lasketut tasot samanaikaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston olisi tehtävä pääomapohjan vahvistamista koskeviin määriin tarkistuksia alas- tai ylöspäin kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetyistä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava korottaa pääomapohjan vahvistamiseen käytettävää määrää sen varmistamiseksi, että markkinoilla säilyy riittävä luottamus laitosta kohtaan kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytettyjen toimien täytäntöönpanon jälkeen. Markkinaluottamuspuskurin vaadittavan tason olisi oltava sellainen, että laitos voi edelleen täyttää toimiluvan ehdot tietyn ajanjakson ajan, kattaa toimintansa uudelleen organisointia koskevat kulut kriisinratkaisun jälkeen sekä säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen. Markkinaluottamuspuskuri olisi vahvistettava direktiivin 2013/36/EU mukaisen yhteenlasketun pääomapuskurivaatimuksen osan perusteella. Kriisinratkaisuneuvoston olisi tarkistettava markkinaluottamuspuskurin tasoa alaspäin, jos matalampi taso riittää varmistamaan markkinoiden riittävän luottamuksen, tai sen olisi tarkistettava kyseistä tasoa ylöspäin, jos korkeampi taso on tarpeen sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytettyjen toimien jälkeen yhteisö edelleen täyttää toimilupansa ehdot tietyn ajanjakson ajan ja säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen.

- (9 a) Kriisinratkaisuneuvoston olisi komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 mukaisesti tutkittava yksittäisen laitoksen MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisten instrumenttien sijoittajapohja. Jos merkittävä osa laitoksen MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on sellaisten yksityissijoittajien hallussa, jotka eivät välttämättä ole saaneet tasapuolista ja selkeää kuvaa oleellisista riskeistä, tämä voi sinänsä olla mahdollinen purkamismahdollisuuksien este. Jos samaan aikaan suuri osa laitoksen MREL-vähimmäisvaatimuksen mukaisista instrumenteista on muiden laitosten hallussa, alaskirjauksen tai muuntamisen järjestelmällisyys voisi myös olla mahdollinen purkamismahdollisuuksien este. Jos kriisinratkaisuneuvosto havaitsee tietyn sijoittajapohjan koosta tai luonteesta johtuvan purkamismahdollisuuksien esteen, se voi kehottaa laitosta puuttumaan tällaiseen esteeseen. Samalla myös kansallinen lainsäädäntö voi joka tapauksessa rajoittaa tiettyjen instrumenttien myyntiä ja markkinointia tietyille sijoittajille.
- (10) G-SII-laitosten purkamismahdollisuuksien parantamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava määrätä niille laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn TLAC-vähimmäisvaatimuksen lisäksi. Tällainen laitoskohtainen MREL-vähimmäisvaatimus olisi otettava käyttöön, jos TLAC-vähimmäisvaatimus ei riitä kattamaan tappioita tai vahvistamaan G-SII-laitoksen pääomapohjaa valitun kriisinratkaisustrategian mukaisesti.

- (11) MREL-vähimmäisvaatimuksen tasoa määritettäessä kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon laitoksen merkitys järjestelmän kannalta ja sen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen. Kriisinratkaisuneuvoston olisi otettava huomioon, että G-SII-laitokset ja muut vastaavat osallistuvissa jäsenvaltioissa toimivat järjestelmän kannalta merkittävät laitokset tarvitsevat tasapuoliset toimintaedellytykset. Siksi niiden laitosten MREL-vähimmäisvaatimusten, joita ei ole yksilöity G-SII-laitoksiksi mutta jotka ovat osallistuvissa jäsenvaltioissa järjestelmän kannalta yhtä merkittäviä kuin G-SII-laitokset, ei pitäisi poiketa tasoltaan ja muodoltaan suhteettoman paljon G-SII-laitoksille yleisesti asetetusta MREL-vähimmäisvaatimuksesta.
- (12)
- (13) Asetuksen N:o 575/2013 mukaisesti sellaisiin laitoksiin, jotka voidaan hyväksyä kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi, pitäisi soveltaa MREL-vähimmäisvaatimusta ainoastaan kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla. Tämä tarkoittaa, että kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt olisi velvoitettava MREL-vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi laskemaan liikkeeseen hyväksyttäviä instrumentteja ja eriä sellaisille ulkopuolisille kolmannen osapuolen velkojille, joiden osalta velan arvoa alennettaisiin, jos kriisinratkaisu käynnistettäisiin kyseisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön osalta.

- (14) Sellaisten laitosten, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi täytettävä MREL-vähimmäisvaatimus yksittäisten laitosten tasolla. Tällaisten laitosten kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen olisi yleisesti ottaen katettava laitosten tappionkattamistarpeet ja pääomapohjan vahvistamistarpeet siten, että ne hankkivat suoraan tai välillisesti kyseisten laitosten liikkeeseen laskemia omien varojen instrumentteja ja hyväksyttäviä velkoja ja alaskirjaavat tai muuntavat ne omistusinstrumenteiksi, kun kyseiset laitokset eivät enää ole elinkelpoisia. Täten sellaisiin laitoksiin sovellettavaa MREL-vähimmäisvaatimusta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi sovellettava yhdessä ja johdonmukaisesti niiden vaatimusten kanssa, joita sovelletaan kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin. Näin kriisinratkaisuneuvosto voisi purkaa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin asettamatta sen tiettyä tytäryritystä kriisinratkaisun kohteeksi ja estää siten markkinoihin kohdistuvat mahdollisesti haitalliset vaikutukset. Jos sekä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys että sen tytäryritykset ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava luopua kokonaan sellaisiin laitoksiin sovellettavan MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, tai sen olisi voitava sallia, että ne täyttävät MREL-vähimmäisvaatimuksen emoyrityksen ja sen tytäryritysten välisillä vakuudellisilla takauksilla, jotka lankeavat maksettaviksi sellaisten ajallisten edellytysten täytyessä, jotka vastaavat hyväksyttävien velkojen alaskirjaukseen tai muuntamiseen oikeuttavia edellytyksiä. Takauksen kattavan vakuuden likviditeetin olisi oltava erittäin korkea ja siihen liittyvän luotto- ja markkinariskin olisi oltava minimaalinen.
- (15) MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisessa sellaisiin laitoksiin, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, olisi noudatettava valittua kriisinratkaisustrategiaa. Soveltamisella ei pitäisi etenkään muuttaa laitosten ja niiden kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin välisiä omistussuhteita sen jälkeen, kun laitosten pääomapohjaa on vahvistettu.

- (15 a) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään, että toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua tiettyjen vakavaraisuus- ja maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta keskusyhteisöön pysyvästi liittyneisiin luottolaitoksiin, jos tietyt erityisedellytykset täyttyvät. Tällaisten osuustoiminnallisten verkostojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava luopua MREL-vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta tällaisiin luottolaitoksiin samanlaisin edellytyksin kuin asetuksessa (EU) N:o 575/2013, jos luottolaitokset ja keskusyhteisö ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, ja kohdella niitä kokonaisuutena kriisinratkaisuedellytyksiä arvioidessaan. Se, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää ulkoisen MREL-vaatimuksen, voidaan varmistaa eri tavoin kunkin konsernin yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden perusteella, joko laskemalla ainoastaan keskusyhteisön hyväksyttävät velat tai laskemalla joidenkin tai kaikkien verkostoon kuuluvien yhteisöjen hyväksyttävät velat.
- (16) Toimivaltaisten viranomaisten, kriisinratkaisuviranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston olisi puututtava kaikkiin TLAC-vähimmäisvaatimuksen ja MREL-vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ja korjattava puutteet. Koska vaatimusten rikkominen voi olla este laitoksen tai konsernin purkamiselle, purkamismahdollisuuksien esteiden poistamista koskevia nykyisiä menettelyjä olisi lyhennettävä, jotta mahdollisiin vaatimusten rikkomisiin voitaisiin puuttua ripeästi. Kriisinratkaisuneuvoston olisi myös voitava vaatia, että laitokset kieltävät tiettyjä voitonjakoa, muuttavat hyväksyttävien instrumenttien ja erien maturiteettiprofiilia sekä valmistelevat ja toteuttavat suunnitelmat vaatimusten tason palauttamiseksi.
- (17) Asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan muun muassa perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti omistusoikeutta ja elinkeinovapautta, ja sitä on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

- (18) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli vahvistaa unionin elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevia yhdenmukaisia sääntöjä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi hyväksyä tämän asetuksen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (19) Jotta voidaan varmistaa asianmukainen määräaika tämän asetuksen soveltamiseksi, tätä asetusta olisi sovellettava 18 kuukauden kuluttua sen voimaantulosta,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

1. *Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:*

a) lisätään alakohdat seuraavasti:

"24 a)'kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä' osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta yhteisöä, jonka kriisinratkaisuneuvosto on 8 artiklan mukaisesti määrittänyt yhteisöksi, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;

24 b) 'kriisinratkaisun kohteena olevalla konsernilla'

a) kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä ja sen tytäryrityksiä, jotka eivät ole

i) kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai

ii) toisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä tai

iii) kolmanteen maahan sijoittautuneita yhteisöjä, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti, ja niiden tytäryrityksiä;

b) keskusyhteisöön kuuluvia luottolaitoksia, keskusyhteisöä ja kaikkia keskusyhteisön määräysvallassa olevia laitoksia, kun yksi näistä yhteisöistä on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;

24 c) 'maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' (G-SII-laitos) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 132 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;"

b) korvataan englanninkielisen toisinnon 48 ja 49 alakohdassa, 20 artiklan 5 kohdan d alakohdassa sekä 27 artiklan 1, 4, 5, 6, 7 ja 13 kohdassa termi 'eligible liabilities' termillä 'bail-inable liabilities' [suomenkielisen toisinnon mainituissa kohdissa ja alakohdissa on jo käytössä termi 'alentamiskelpoiset velat'];

c) lisätään 49 a alakohta seuraavasti:

"49 a) 'hyväksyttävillä veloilla' alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 12 c artiklan tai 12 h artiklan 3 kohdan a alakohdan edellytykset;"

2. Korvataan 7 artiklan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

"d) omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen vahvistaminen 12–12 k artiklan mukaisesti;"

3. Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot tässä asetuksessa tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien soveltamiseksi 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin."

b) korvataan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

"Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka kriisinratkaisuneuvosto voi toteuttaa, jos 1 kohdassa tarkoitettu yhteisö täyttää kriisinratkaisun edellytykset.

Jäljempänä 9 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot on luovutettava kyseiselle yhteisölle."

c) korvataan 9 kohdan o ja p alakohta seuraavasti:

"o) 12 g ja 12 h artiklassa tarkoitetut vaatimukset ja tarvittaessa määräaika kyseisen tason saavuttamiselle;"

"p) jos kriisinratkaisuneuvosto soveltaa 12 c artiklan 3 kohtaa, sen noudattamista koskeva määräaika kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle;"

c1) lisätään 8 artiklan 9 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Asetettaessa ensimmäisen alakohdan o ja p alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja kriisinratkaisusuunnitelmassa on varmistettava, että kyseiset määräajat ovat asianmukaiset ja että suunnitelmassa otetaan huomioon

a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;

b) hyväksyttävien velkojen rajallinen pääsy pääomamarkkinoille;

c) turvautuminen ydinpääomaan (CET1) 12 g artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi."

d) korvataan 10 kohta seuraavasti:

"10. Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman on sisällettävä suunnitelma 1 kohdassa tarkoitetun unionissa emoyrityksenä toimivan, osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen johtaman konsernin kriisinratkaisua varten ja siinä on eriteltävä toimenpiteet, jotka on otettava huomioon seuraavien osalta:

a) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;

b) konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unioniin;

c) 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetut yhteisöt; ja

d) jäljempänä olevan 33 artiklan mukaisesti konserniin kuuluvat tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisesti kriisinratkaisusuunnitelmassa on nimettävä kunkin ryhmän osalta seuraavat:

a) kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt;

b) kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit."

e) korvataan 11 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) esitettävä kriisinratkaisun kohteena olevassa yhteisössä 6 kohdassa tarkoitetuissa skenaarioissa toteutettaviksi suunnitellut kriisinratkaisutoimet ja tällaisten toimien vaikutukset 1 kohdassa tarkoitettuihin muihin konserniyhteisöihin, emoyritykseen ja tytäryrityksinä toimiviin laitoksiin;

a1) edellä 1 kohdassa tarkoitetun konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista esitettävä kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä suunnitellut kriisinratkaisutoimet ja tällaisten toimien vaikutukset molempiin seuraavista:

i) muut samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvat konserniyhteisöt;

ii) muut kriisinratkaisun kohteena olevat konsernit;

b) tarkasteltava, missä määrin kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia voitaisiin soveltaa ja käyttää koordinoitusti unioniin sijoittautuneisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla voidaan edesauttaa sitä, että kolmas osapuoli ostaisi konsernin kokonaisuudessaan taikka erikseen liiketoiminta-alueita tai konsernin eri yhteisöjen tuottamia toimintoja taikka yksittäisiä konserniyhteisöjä tai kriisinratkaisun kohteena olevia konserneja, sekä tunnistaa koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;"

f) lisätään 12 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Kriisinratkaisusuunnitelmaa on tarvittaessa tarkasteltava uudelleen kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanon tai 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön jälkeen.

Asettaessaan 8 artiklan 9 kohdan o ja p alakohdassa tarkoitettuja määräaikoja kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon määräajan, joka on asetettu direktiivin 2013/36/EU 104 b artiklassa tarkoitetun vaatimuksen noudattamiselle."

4. Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Konserni katsotaan purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuneuvosto pystyy uskottavasti joko likvidoimaan konserniyhteisöt tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai toteuttamaan konserniyhteisöjen kriisinratkaisun soveltaen niiden osalta kriisinratkaisuvälineitä ja käyttäen kriisinratkaisuvälineitä välttämättä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittäviä haitallisia seurauksia niiden jäsenvaltioiden, joihin konserniyhteisöt ovat sijoittautuneet, muiden jäsenvaltioiden tai unionin rahoitusjärjestelmille, olipa kyse laajemmasta rahoitusalan epävakauksesta tai koko järjestelmän laajuisista tapahtumista, ja pyrkien varmistamaan konserniyhteisöjen kriittisten toimintojen jatkuvuuden, jos ne ovat helposti erotettavissa hyvissä ajoin tai muilla keinoin.

Kriisinratkaisuneuvosto ilmoittaa EPV:lle hyvissä ajoin, jos konsernia ei katsota purkamis- tai uudelleenjärjestämiskelpoiseksi.

Konsernin muodostuessa useammasta kuin yhdestä kriisinratkaisun kohteena olevasta konsernista kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamismahdollisuudet tämän artiklan mukaisesti.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu arviointi on toteutettava koko konsernia koskevan purkamismahdollisuuksien arvioinnin lisäksi."

b) lisätään 7 kohtaan alakohhta seuraavasti:

"Kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava yhteisön tai konsernin purkamismahdollisuuksien esteestä tekemästään arvioinnista unionissa emoyrityksenä toimivalle yritykselle, jos kyseinen este johtuu tilanteesta, jossa

- a) yhteisö täyttää samaan aikaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn ja direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen, mutta se ei täytä samanaikaisesti direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määriteltyä ja direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhteenlaskettua puskurivaatimusta; tai
- b) yhteisö ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai jäljempänä 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia."

c) lisätään 9 kohtaan alakohhta seuraavasti:

"Jos purkamismahdollisuuksien este johtuu 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tilanteesta, unionissa emoyrityksenä toimivan yrityksen on kahden viikon kuluessa 7 kohdan mukaisesti annetun ilmoituksen vastaanottamisesta ehdotettava kriisinratkaisuneuvostolle mahdollisia toimenpiteitä ensimmäisen alakohdan mukaisesti eriteltyyn esteeseen puuttumiseksi tai sen poistamiseksi.

Ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon syyt, jotka ovat johtaneet kyseiseen esteeseen. Kriisinratkaisuneuvoston on EKP:tä ja toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan arvioitava, voidaanko näillä toimenpiteillä tosiasiallisesti puuttua kyseiseen olennaiseen esteeseen tai poistaa se."

d) korvataan 11 kohdan i ja j alakohdassa ilmaisu "12 artiklassa" ilmaisulla "12 g ja 12 h artiklassa";

e) lisätään 11 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"k) velvoittaa yhteisö toimittamaan suunnitelma, jonka tarkoituksena on palauttaa 12 g ja 12 h artiklan mukaisuus, ilmaistuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettuna kokonaisriskin määränä, ja tapauksen mukaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen vaatimuksen mukaisuus, tai 12 g tai 12 h artiklassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisuus, ilmaistuna prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaismäärästä;

l) velvoittaa yhteisö muuttamaan omien varojen instrumenttien maturiteettiprofiili toimivaltaisen viranomaisen suostumuksen saatuaan ja 12 c artiklassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen tai 12 h artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen erien maturiteettiprofiili, jotta 12 g ja 12 h artiklan jatkuva noudattaminen voidaan varmistaa."

4 a. Lisätään 10 artiklan jälkeen uusi 10 a artikla seuraavasti:

"10 a artikla

Valtuudet kieltää tietyt voitonjaot

- 1) Jos yhteisö täyttää samaan aikaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn ja direktiivin 2013/36/EU 141 a artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen, mutta se ei täytä samaan aikaan direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa määriteltä yhteenlaskettua puskurivaatimusta ja

i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia ja

ii) 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia,

laskettuina 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, kriisinratkaisuneuvostolla on oltava valtuudet kieltää 2 ja 3 kohdan edellytysten täytyessä yhteisöä jakamasta suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä (jäljempänä 'M-MDA') minkään seuraavan toimen avulla eli yhteisö ei saa

- a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;
- b) luoda velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia tai maksaa muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona yhteisö ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia;
- c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

Jos yhteisö on 1 alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa, sen on viipymättä ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle rikkomisesta.

2) Kriisinratkaisuneuvoston on 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa toimivaltaista viranomaista kuultuaan ilman tarpeetonta viivästystä arvioitava 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien mahdollista käyttöä

ottaen huomioon seuraavat tekijät:

- a) rikkomisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamismahdollisuuksiin;
- b) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se saattaa lähitulevaisuudessa täyttää 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun edellytyksen;
- c) todennäköisyys, että yhteisö pystyy varmistamaan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;
- d) jos yhteisö ei pysty korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklan, 12 c artiklan tai 12 h artiklan 3 kohdan mukaisia hyväksyttävyyss- tai maturiteettikriteereitä, se, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;
- e) onko 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö asianmukaisin ja oikeasuhteisin keino puuttua yhteisön tilanteeseen sillä perusteella, että se voi vaikuttaa sekä kyseisen yhteisön rahoitusehtoihin että sen purkamismahdollisuuksiin.

Kriisinratkaisuneuvoston on toistettava arviointinsa siitä, käyttääkö se 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia vähintään kerran kuukaudessa rikkomisen keston ajan niin kauan kuin yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa.

3) Jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että yhteisö on edelleen 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun tällaisesta tilanteesta on ilmoitettu, kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaista viranomaista kuultuaan käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia, paitsi jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- i) rikkominen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri segmenteillä;
- ii) i alakohdassa tarkoitettu häiriö johtaa paitsi yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien hintojen epävakauden lisääntymiseen tai yhteisön lisääntyneisiin kuluihin, myös markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää yhteisöä laskemasta liikkeeseen markkinoille omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja;
- iii) ii alakohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta paitsi asianomaisen yhteisön myös useiden muiden yhteisöjen osalta;
- iv) i alakohdassa tarkoitettu häiriö estää kyseessä olevaa yhteisöä laskemasta liikkeeseen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumentteja riittävässä määrin rikkomisen korjaamiseksi;
- v) 1 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käytöllä on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkialaa, mikä voi heikentää rahoitusvakautta.

Jos edeltävässä alakohdassa tarkoitettua poikkeusta sovelletaan, kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestään ja selitettävä arviointiaan kirjallisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava edeltävän alakohdan olosuhteita uudelleen kuukausittain arvioidakseen, voidaanko poikkeusta soveltaa.

4) Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä (M-MDA) on laskettava kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukseen liittyvää jakokelpoista enimmäismäärää (M-MDA) on vähennettävä 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla.

5) Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

- a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki johonkin tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuun toimeen liittyvät voitonjaot tai maksut;

sekä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty kaikki johonkin tämän artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuun toimeen liittyvät voitonjaot tai maksut;

vähennettynä

- c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut erät jätettäisiin jakamatta.

6) Kerroin on määritettävä seuraavasti:

- a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;
- b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;
- c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja tämän asetuksen 12 d ja 12 e artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;
- d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja tämän artiklan 12 d ja 12 e artiklan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" ilmoittaa kyseisen kvartiilin järjestysluvun."

5. Korvataan asetuksen (EU) N:o 806/2014 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, mukaan lukien EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a – 12 i artiklassa tarkoitetut, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 2 kohdassa ja 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ja konsernien on jatkuvasti täytettävä, kun kyseisten kohtien soveltamista koskevat edellytykset täyttyvät.

1 a. Kaikkien yhteisöjen ja kaikkien ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin konserneihin kuuluvien yhteisöjen on ilmoitettava direktiivin 2014/59 45 i artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot sen osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle, johon ne ovat sijoittautuneet.

Kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot kriisinratkaisuneuvostolle ilman aiheetonta viivytystä.

2. Laatiessaan 9 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnitelmia kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan määritettävä 12 a – 12 i artiklassa tarkoitetut alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien alaisia omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset, jotka 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen on jatkuvasti täytettävä. Tällöin sovelletaan 31 artiklassa säädettyä menettelyä.
3. Kriisinratkaisuneuvoston on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu määräitys samanaikaisesti 8 artiklan mukaisten kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen ja ajan tasalle saattamisen kanssa.
4. Kriisinratkaisuneuvoston on osoitettava määräyksensä tulos kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on pantava kriisinratkaisuneuvoston ohjeet täytäntöön 29 artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuneuvoston on vaadittava kansallisia kriisinratkaisuviranomaisia todentamaan ja varmistamaan, että laitokset ja emoyritykset täyttävät jatkuvasti tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset.
5. Kriisinratkaisuneuvoston on ilmoitettava EKP:lle ja EPV:lle kutakin laitosta ja emoyritystä varten 1 kohdan mukaisesti määrittämistään omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevista vaatimuksista.
6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan tehokas ja johdonmukainen soveltaminen, kriisinratkaisuneuvosto antaa ohjeita ja osoittaa ohjeistusta kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tietyistä yhteisöistä tai konserneista.

12 a artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen soveltaminen ja laskeminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten on varmistettava, että 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut yhteisöt täyttävät jatkuvasti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vaatimukset 12 a – 12 i artiklan mukaisesti, jos näissä artikloissa sitä edellytetään.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus lasketaan tapauksen mukaan 12 d artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevana määränä ja ilmaistaan prosenttiosuutena seuraavista:
 - a) edellä 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön kokonaisriskin määrä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja
 - b) edellä 1 kohdassa tarkoitetun asianomaisen yhteisön vastuiden kokonaismäärä laskettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 ja 429 a artiklan mukaisesti.

12 b artikla

Vapautus omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksesta

1. Sen estämättä, mitä 12 a artiklassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston on vapautettava katetuilla joukkovelkakirjalainoilla rahoitetut kiinnitysluottolaitokset, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti eivät saa ottaa vastaan talletuksia, 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) nämä laitokset puretaan niitä varten säädettyjä kansallisia maksukyvyttömyysmenettelyjä tai muuntyyppisiä direktiivin 2014/59/EU 38, 40 tai 42 artiklan mukaisesti täytäntöön pantavia menettelyjä noudattaen; ja
- b) tällaisin kansallisin maksukyvyttömyysmenettelyin tai muuntyyppisin menettelyin pyritään varmistamaan, että näiden laitosten velkojat, mukaan lukien tapauksen mukaan katettujen joukkovelkakirjalainojen haltijat, kantavat tappioita siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään.

2. Laitokset, jotka on vapautettu 12 artiklan 1 kohdassa vahvistetusta vaatimuksesta, eivät saa olla osa 12 g artiklan 1 kohdassa tarkoitettua konsolidointia.

12 c artikla

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen hyväksyttävät velat

1. Hyväksyttävät velat on sisällytettävä kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin ainoastaan, jos ne täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, silloin kun tässä asetuksessa viitataan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a tai 92 b artiklan vaatimuksiin, kyseisiä artikloita sovellettaessa hyväksyttävät velat koostuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 k artiklassa määritellyistä ja mainitun asetuksen toisen osan I osaston 5 a luvun mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklan 2 kohdan 1 alakohdassa säädetään, velat, jotka aiheutuvat velkainstrumenteista, joissa on johdannaispiirteitä, kuten strukturoidut velkakirjat, on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) velkainstrumentista aiheutuvasta velasta on etukäteen liikkeeseen laskettaessa tiedossa pääoma, joka on kiinteä tai kasvava ja johon johdannaispiirteet eivät vaikuta, tai velkainstrumentti sisältää sopimusehdon, jossa täsmennetään vaateen määrä kriisinratkaisun yhteydessä;
- b) velkainstrumentista aiheutuvan velan tai kytketyn johdannaisen position arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa sellaisen samankaltaisen instrumentin, johon ei kohdistu luottoriskiä, aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 ja 105 artiklan mukaisesti,

tai velkainstrumentti sisältää sopimusehdon, jossa täsmennetään vaateen määrä kriisinratkaisun yhteydessä;

- c) velkainstrumenttiin ja sen johdannaispiirteeseen ei sovelleta nettoutussopimusta eikä sen arvostamiseen direktiivin 2014/59/EU 49 artiklan 3 kohtaa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut velat on sisällytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään ainoastaan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää vastaavalta osalta.

2 a. Sellaisen osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen tytäryrityksen, joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuin kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sellaiselle nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, liikkeeseen laskemat velat sisällytetään kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ne on laskettu liikkeeseen 12 h artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- b) näihin velkoihin liittyvien alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttäminen 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;
- c) niiden määrä ei ylitä määrää, joka on laskettu vähentämällä i alakohdassa tarkoitettu määrä ii alakohdassa tarkoitettusta määrästä:
 - i. summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä ostamat velat sekä 12 h artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti liikkeeseen lasketut omat varat;
 - ii. 12 h artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittu määrä.

3. Rajoittamatta 12 d artiklan 3 a kohdan ja 12 e artiklan 1 kohdan a alakohdan vähimmäisvaatimuksen soveltamista kriisinratkaisuneuvoston on omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta varmistettava, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia, tai kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin sovelletaan 12 d artiklan 3 a ja 3 b kohtaa, on täytettävä 12 g artiklassa tarkoitettun vaatimuksen osa, joka on yhtä kuin 8 prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, omilla varoilla ja sellaisilla instrumenteilla, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohtaa, tarkoitettut edellytykset. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pyynnöstä kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia, tai kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin sovelletaan 12 d artiklan 3 a ja 3 b kohtaa, on täytettävä taso, joka on vähemmän kuin 8 % velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, mutta enemmän kuin määrä, joka saadaan soveltamalla kaavaa $(1 - X1/X2) \times 8 \%$ velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, omilla varoilla ja sellaisilla instrumenteilla, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohtaa, tarkoitettut edellytykset, edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, kun asetuksen N:o 575/2013 72 b artiklan 3 kohdan nojalla mahdollisen vähennyksen osuuden rajaa noudatetaan ja kun

$X1 = 3,5$ prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;

$X2 =$ määrä, joka on seuraavien summa: i) 18 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä ja ii) direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu vaatimus.

4. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, jotka eivät ole G-SII-laitoksia eivätkä kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisöjä, joihin sovelletaan 12 d artiklan 3 a ja 3 b kohtaa, kriisinratkaisuneuvosto voi omasta aloitteestaan kansallista kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan tai kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta päättää, että 12 g artiklassa tarkoitetun vaatimuksen osa, joka on enintään 8 prosenttia velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, tai 6 kohdassa tarkoitettua kaavaa soveltaen saatu määrä, sen mukaan kumpi on suurempi, on täytettävä omilla varoilla ja sellaisilla instrumenteilla, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohtaa, tarkoitetut edellytykset, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on maksukyvyttömyyttä koskevassa kansallisessa ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema kuin tietyillä veloilla, jotka on rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti;
- b) on olemassa riski, että alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien suunniteltu soveltaminen muihin kuin etuoikeudeltaan huonompiin velkoihin, joita ei ole rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, aiheuttaa tällaisista veloista syntyvien saamisten velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa;

c) etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei b alakohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisessa likvidaatiossa.

Jos kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että velkaluokassa, johon kuuluu hyväksyttäviä velkoja, sellaisten velkojen kokonaismäärä, jotka kohtuullisen todennäköisesti rajataan alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti, on yli 10 prosenttia kyseisen luokan kokonaismäärästä, sen on arvioitava toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua riskiä.

5. Edellä olevia 3 ja 4 kohtaa sovellettaessa johdannaisista aiheutuneet velat on luettava mukaan velkojen kokonaismäärään siten, että vastapuolen nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

Yhteisön omat varat, joita käytetään direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen noudattamiseksi, on hyväksyttävä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen noudattamiseen.

6. Kriisinratkaisuneuvosto voi 3 kohdasta poiketen päättää, että kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat G-SII-laitoksia, tai kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, joihin sovelletaan 12 d artiklan 3 a tai 3 b kohtaa, on täytettävä 12 g artiklassa tarkoitettu vaatimus instrumenteilla, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohtaa, tarkoitettut edellytykset, ja yhteisön omilla varoilla, jotka johtuvat sen velvoitteesta noudattaa direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa sekä 12 d artiklan 3 a kohdassa ja 12 g artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, ja nämä eivät ylitä 8:aa prosenttia yhteisön velkojen kokonaismäärästä, omat varat mukaan luettuina, tai kaavan $(Ax2+Bx2+C)$ soveltamisesta saatavaa määrää, sen mukaan kumpi on suurempi, kun A, B ja C ovat seuraavat:

A = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettusta vaatimuksesta (ensimmäisen pilarin vaatimukset) tuloksena oleva määrä,

B = direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettusta vaatimuksesta (toisen pilarin vaatimukset) tuloksena oleva määrä,

C = direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettusta vaatimuksesta (yhteenlaskettu pääomapuskurivaatimus) tuloksena oleva määrä.

7. Kriisinratkaisuneuvosto voi käyttää 6 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 3 a tai 3 b kohtaa ja jotka täyttävät yhden seuraavista edellytyksistä, niin kauan kuin määriteltujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen lukumäärä on enintään 30 prosenttia kaikista niistä kriisinratkaisun kohteena olevista yhteisöistä, jotka ovat G-SII-laitoksia tai joihin sovelletaan 12 d artiklan 3 a tai 3 b kohtaa ja joille kriisinratkaisuneuvosto määrittää 12 g artiklassa tarkoitettun vaatimuksen:

a) direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettusta vaatimuksesta ilmenee, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, joka on G-SII-laitos tai johon sovelletaan 12 d artiklan 3 a tai 3 b kohtaa, kuuluu riskialtteen 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille kriisinratkaisuneuvosto määrittää 12 a artiklassa tarkoitettun vaatimuksen, tai

b) kun edeltävässä purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja

i) korjaavia toimia ei ole toteutettu 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitettujen valtuuksien käyttämisen jälkeen kriisinratkaisuviranomaisen asettamassa aikataulussa, tai

ii) havaittuun esteeseen ei voida puuttua 10 artiklan 11 kohdassa tarkoitetuilla valtuuksilla ja edellä 6 kohdassa tarkoitettu valtuuksien käyttäminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamismahdollisuuksien olennaisesta esteestä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen, tai

c) kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että yhteisön parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian toteutettavuus ja uskottavuus on rajallinen, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sidokset, sen toiminnan luonne, laajuus, riski ja monitahoisuus, sen oikeudellinen muoto ja osakkeenomistusrakenne.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun rajoituksen soveltamiseksi kriisinratkaisuviranomaisen on pyöristettävä laskelman tulos lähimpään kokonaislukuun.

8. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä 4 ja 6 kohdassa tarkoitetut päätökset toimivaltaisia viranomaisia kuullen, EKP mukaan lukien.

Kriisinratkaisuneuvoston on 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehdessään otettava huomioon myös

- a) markkinoiden syvyys ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitoksen instrumenttien osalta, tällaisten olemassa olevien instrumenttien hinnoittelu ja se aika, joka on tarpeen sellaisten transaktioiden toteuttamiseksi, joita tarvitaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen noudattamiseksi;
 - b) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähemmän kuin vuosi alkaen siitä päivästä, jona tehtiin päätös vaatimuksen soveltamisesta tarkoituksena tehdä määrällisiä muutoksia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun vaatimukseen;
 - c) sellaisten instrumenttien saatavuus ja määrä, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohdan edellytystä;
 - d) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisalan ulkopuolelle 27 artiklan 3 tai 5 kohdan mukaisesti ja joilla on tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna laitoksen hyväksyttäviin velkoihin ja omiin varoihin.
- Jos d alakohdassa tarkoitettujen soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrä ei ylitä 5:tä prosenttia laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä, ulkopuolelle rajattua määrää ei ole syytä pitää merkittävänä. Kyseisen rajan ylittyessä kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyttä;
- e) yhteisön liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili sekä sen vakaus ja sen kyky edistää taloutta;
 - f) mahdollisten rakenneuudistuskustannusten vaikutus yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toimivaltaisia viranomaisia, myös EKP:tä, kuultuaan määritettävä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus seuraavien kriteerien perusteella:

- a) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisi voidaan ratkaista soveltamalla kriisinratkaisuvälineitä, tarvittaessa myös velan arvon alentamista, siten, että kriisinratkaisutavoitteet täytetään;
- b) tarve varmistaa, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä ja sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on tarvittaessa riittävästi hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että jos niihin sovellettaisiin velan arvon alentamista tai alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, asiaankuuluvien yhteisöjen tappiot voitaisiin kattaa ja pääomavaatimukset tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusaste voitaisiin palauttaa tasolle, jolla ne kykenisivät edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;
- c) tarve varmistaa, että jos kriisinratkaisusuunnitelmassa ennakoidaan hyväksyttävien velkojen tiettyjen luokkien jättämistä 27 artiklan 5 kohdan mukaisen velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai niiden siirtämistä vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi muita hyväksyttäviä velkoja sen varmistamiseksi, että tappiot voitaisiin kattaa ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kokonaispääomaosuus, tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusaste, voitaisiin palauttaa tasolle, jolla se kykenisi edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten sille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU tai direktiivin 2014/65/EU nojalla;

- d) yhteisön koko, liiketoimintamalli, rahoitusmalli ja riskiprofiili;
- e) se, missä määrin asianomaisen yhteisön kaatuminen häiritäisi rahoitusvakautta, jos häiriöt leviäisivät muihin laitoksiin tai yhteisöihin sen vuoksi, että yhteisöllä on sidonnaisuuksia muihin laitoksiin tai yhteisöihin tai muuhun rahoitusjärjestelmään.

2. Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että on toteutettava kriisinratkaisutoimia tai käytettävä alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen on vastattava määrää, joka on riittävä sen varmistamiseksi, että

- a) tappiot, joita yhteisölle odotetaan aiheutuvan, katetaan täysimääräisesti (tappioiden kattaminen);
- b) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja sen tytäryritysten, jotka ovat laitoksia mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, pääomapohja vahvistetaan tasolle, joka on tarpeen, jotta ne kykenevät edelleenkin täyttämään toimiluvalla asetetut ehdot ja suorittamaan toiminnot, joita varten niille on myönnetty toimilupa direktiivin 2013/36/EU, direktiivin 2014/65/EU tai muun vastaavan lainsäädännön nojalla (pääomapohjan vahvistaminen).

Jos kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetään, että yhteisö on likvidoitavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai muissa vastaavissa kansallisissa menettelyissä, kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, onko perusteltua rajoittaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus kyseisen yhteisön osalta niin, että se ei ylitä määrää, joka on riittävä kattamaan tappiot ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Kriisinratkaisuneuvoston arvioinnissa on erityisesti arvioitava edeltävässä alakohdassa tarkoitettua rajoitusta sen suhteen, mikä on sen mahdollinen vaikutus rahoitusvakauteen ja rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskiin.

3. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta 2 kohdassa tarkoitettu määrä muodostuu seuraavista:

a) seuraavien summa:

i) kriisinratkaisun aikana katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja, kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevia vaatimuksia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla;

ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena ollut konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksensa kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla kriisinratkaisutoimen täytäntöönpanon jälkeen;

b) seuraavien summa:

i) kriisinratkaisun aikana katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla; ja

ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että kriisinratkaisun jälkeinen kriisinratkaisun kohteena ollut konserni voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla kriisinratkaisutoimen täytäntöönpanon jälkeen.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttiosuutena a alakohdan mukaisesti laskettuna määränä, joka jaetaan kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttiosuutena b alakohdan mukaisesti laskettuna määränä, joka jaetaan vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävällä vastuumäärällä.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edeltävissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on

- a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuumäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetyistä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja
- b) EKP:tä ja toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan tarkistettava alas- tai ylöspäin direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen.

Kriisinratkaisuneuvoston on voitava korottaa ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa säädettyä vaatimusta asianmukaisella tarvittavalla määrällä sen varmistamiseksi, että yhteisö säilyttää kriisinratkaisun jälkeen markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi (markkinaluottamuspuskuri).

Edellistä alakohtaa sovellettaessa markkinaluottamuspuskuri vahvistetaan samalle tasolle kuin direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu yhteenlaskettu puskurivaatimus, lukuun ottamatta kyseisen säännöksen a alakohdassa tarkoitettua vaatimusta, jota sovellettaisiin kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen jälkeen.

Kyseistä määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa olevan mahdollista, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään uskottavasti markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 76 artiklan 3 kohdan ja 27 artiklan 7 kohdan mukaisesti kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa, että korkeampi taso on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 76 artiklan 3 kohdan ja 27 artiklan 7 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

3 a. Niiden kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa, 3 kohdassa tarkoitettun vaatimustason on oltava vähintään ("ylimmän tason pankkeja koskeva ensimmäisen pilarin vaatimus"):

- a) 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti; ja
- b) 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 12 c artiklassa säädetään, edellisessä alakohdassa tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä tässä kohdassa tarkoitettu vaatimustaso, joka on yhtä kuin 13,5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja yhtä kuin 5 prosenttia, kun se lasketaan 12 a artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, hyväksyttävillä veloilla, jotka täyttävät kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitettut edellytykset mainitun asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohtaa lukuun ottamatta, 12 c artiklan 2 a kohdassa tarkoitetuilla veloilla tai omilla varoilla.

3 b. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä kriisinratkaisuneuvosto voi soveltaa 3 a kohdassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, joihin ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklaa ja jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, jonka kokonaisvarat ovat alle 100 miljardia euroa, ja jotka kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen mukaan aiheuttavat kohtuullisen todennäköisesti järjestelmäriskin yhteisön kaatuessa.

Kun kansallinen kriisinratkaisuviranomainen tekee päätöksen edellisessä alakohdassa tarkoitettun pyynnön esittämisestä, sen on otettava huomioon

- i) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
- ii) hyväksyttävien velkojen rajallinen pääsy pääomamarkkinoille;
- iii) turvautuminen ydinpääomaan (CET1) 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen täyttämiseksi.

4. Sellaisten yhteisöjen osalta, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, 2 kohdassa tarkoitettu määrä muodostuu seuraavista:

a) seuraavien summa:

i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettuja yhteisöä koskevia vaatimuksia; ja

ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kokonaispääomaosuutta koskevan vaatimuksensa ja direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti ja kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu; tai

b) seuraavien summa:

i) katettavien tappioiden määrä, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua yhteisön vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa vaatimusta; ja

ii) pääomapohjan vahvistamiseen tarvittava määrä, joka mahdollistaa sen, että yhteisö voi jälleen täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksensa sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti ja kun kriisinratkaisun kohteena oleva konserni on purettu.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan a alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttiosuutena a alakohdan mukaisesti laskettuna määränä, joka jaetaan kokonaisriskin määrällä.

Sovellettaessa 12 a artiklan 2 kohdan b alakohtaa 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on ilmaistava prosenttiosuutena b alakohdan mukaisesti laskettuna määränä, joka jaetaan vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävällä vastuumäärällä.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä yksittäistä vaatimusta määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut vaatimukset.

Edeltävissä alakohdissa tarkoitettuja pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä määrittäessään kriisinratkaisuneuvoston on

a) käytettävä asiaankuuluvan kokonaisriskin määrän tai vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuumäärän tuoreimpia ilmoitettuja arvoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelmassa edellytetyistä toimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja

b) EKP:tä ja toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan tarkistettava alas- tai ylöspäin direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua nykyistä vaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota kyseiseen yhteisöön sovelletaan sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty.

Kriisinratkaisuneuvoston on voitava korottaa ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua vaatimusta asianmukaisella määrällä sen varmistamiseksi, että sen jälkeen, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty 21 artiklan mukaisesti, yhteisö edelleen täyttää toimilupansa ehdot ja säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi (markkinaluottamuspuskuri).

Edellistä alakohtaa sovellettaessa markkinaluottamuspuskurin määrä vahvistetaan samalle tasolle kuin direktiivin 2013/36/EU 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu yhteenlaskettu puskurivaatimus, lukuun ottamatta kyseisen säännöksen a alakohdassa tarkoitettua vaatimusta, jota sovellettaisiin 21 artiklassa tarkoitetun valtuuksien käyttämisen ja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen.

Kyseistä määrää on tarkistettava alaspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa olevan mahdollista, että pienempi määrä riittäisi säilyttämään uskottavasti markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 76 artiklan 3 kohdan ja 27 artiklan 7 kohdan mukaisesti 21 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käytön ja kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin purkamisen jälkeen. Kyseistä määrää on tarkistettava ylöspäin, jos kriisinratkaisuneuvosto toimivaltaista viranomaista kuultuaan toteaa, että korkeampi taso on tarpeen markkinoiden riittävän luottamuksen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että laitos pystyy jatkamaan kriittisten taloudellisten toimintojensa suorittamista ja hankkimaan rahoitusta turvautumatta muuhun poikkeukselliseen rahoitustukeen kuin kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä saataviin rahoitusosuuksiin 76 artiklan 3 kohdan ja 27 artiklan 7 kohdan mukaisesti tietyn ajanjakson ajan, joka ei ole vuotta pidempi.

5. Jos kriisinratkaisuneuvosto arvioi, että hyväksyttävien velkojen tietyt luokat kohtuullisen todennäköisesti jätetään kokonaan tai osittain 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti velan arvon alentamisen ulkopuolelle tai ne saatetaan siirtää vastaanottajalle täysimääräisesti osittaisella siirrolla, 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on täytettävä muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät

- a) kattamaan 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti soveltamisalan ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän;
- b) varmistamaan, että 2 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.

6. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus tämän artiklan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien 2–5 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja sitä on tarkasteltava uudelleen ilman aiheutonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

7. Edellä olevia 3 ja 4 kohtaa sovellettaessa pääomavaatimuksia on tulkittava siten kuin toimivaltainen viranomainen soveltaa siirtymäsäännöksiä, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kymmenennen osan I osaston 1, 2 ja 4 luvussa ja kansallisen lainsäädännön säännöksissä, joissa käytetään kyseisessä asetuksessa toimivaltaisille viranomaisille annettuja vaihtoehtoja.

12 e artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen määrittäminen G-SII-laitosten kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisille tytäryrityksille

1. Sellaisen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, joka on G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus muodostuu seuraavista:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a ja 494 artiklassa tarkoitetut vaatimukset; ja
- b) kaikki kriisinratkaisuneuvoston määrittämät omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka ovat yhteisökohtaisia 2 kohdan mukaisesti ja jotka on täytettävä 12 c artiklan edellytykset täyttävillä veloilla.

1 a. 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus siitä, että yhteisöön sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b ja 494 artiklassa tarkoitettua vaatimusta, muodostuu seuraavista:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 b ja 494 artiklassa tarkoitetut vaatimukset; ja
- b) kaikki kriisinratkaisuviranomaisen 2 kohdan mukaisesti määrittämät omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimukset, jotka on täytettävä 12 h artiklan edellytykset täyttävillä veloilla.

2. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava käyttöön 1 kohdan b alakohdassa ja 1 a kohdan b alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus ainoastaan
 - a) siinä tapauksessa, että 1 kohdan a alakohdassa ja 1 a kohdan a alakohdassa tarkoitettu vaatimus ei riitä täyttämään 12 d artiklassa vahvistettuja edellytyksiä; ja
 - b) siinä määrin, että varmistetaan 12 d artiklan edellytysten täyttyminen.
3. Kriisinratkaisuneuvoston päätöksen, jolla otetaan käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen lisävaatimus 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, on sisällettävä perustelut, mukaan lukien 2 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden kattava arviointi, ja sitä on tarkasteltava uudelleen ilman aiheetonta viivytystä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitetun, kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin sovellettavan vaatimuksen tason mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

12 g artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen soveltaminen kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin

1. Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on noudatettava 12 c – 12 f artiklan vaatimuksia konsolidoinnin perusteella kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tasolla.
2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimuksia, joka koskee osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, määrittää kriisinratkaisuneuvosto konsernitason kriisinratkaisuviranomaista, jos tämä ei ole sama kuin kriisinratkaisuneuvosto, ja konsolidointiryhmän valvojaa kuultuaan 12 c – 12 f artiklassa vahvistettujen vaatimusten perusteella sekä sen perusteella, onko konsernin kolmannessa maassa toimivat tytäryritykset purettava erikseen kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti.

3. Kriisinratkaisuneuvosto päättää 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdassa määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta yhteisvastuumekanismin ominaispiirteiden ja parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian perusteella, miten kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen on noudatettava 12 d artiklan 3 ja 3 a kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sen varmistamiseksi, että koko kriisinratkaisun kohteena oleva konserni noudattaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua vaatimusta.

12 h artikla

Vaatimuksen soveltaminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Laitosten, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai kolmannen maan yhteisön tytäryrityksiä mutta jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai yhteisöjä, joihin sovelletaan 12 g artiklan 3 kohtaa, on noudatettava 12 d ja 12 f artiklan vaatimuksia yksittäisenä laitoksena.

Kriisinratkaisuneuvosto voi toimivaltaisista viranomaisista ja EKP:tä kuultuaan päättää soveltaa tässä artiklassa säädettyä vaatimusta 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun yhteisöön, joka on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys mutta ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, unionissa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja jotka ovat kolmansien maiden yhteisöjen tytäryrityksiä, on noudatettava 12 e – 12 g artiklan vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdan b alakohdassa määriteltyjen kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien osalta keskusyhteisöön kuuluvien luottolaitosten ja keskusyhteisön, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, sekä keskusyhteisöön kuuluvien luottolaitosten ja keskusyhteisön, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä mutta joihin ei sovelleta 12 g artiklan 3 kohtaa, on noudatettava 12 d artiklan vaatimuksia yksittäisenä laitoksena.

Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee tässä kohdassa tarkoitettua yhteisöä, on määritettävä 12 d artiklassa vahvistettujen vaatimusten perusteella.

2. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus, joka koskee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, täyttää 3 kohdassa säädetyt hyväksyttävyysskriteerit.

3. Edellä 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus on täytettävä yhdellä tai useammalla seuraavista:

a) velat,

i) jotka on laskettu liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja jotka ovat sen ostamia joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, jotka ostivat velat tämän artiklan soveltamisalaan kuululta yhteisöltä, tai ne osti nykyinen osakkeenomistaja, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin, niin kauan kuin alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

ii) jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 a artiklassa tarkoitetut hyväksyttävyysskriteerit, lukuun ottamatta sen 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohdan ja 3–5 kohdan osalta;

iii) joilla on tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn ensisijaisuusjärjestyksessä sama asema kuin omien varojen instrumenteilla tai jotka tulevat sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä i alakohdassa tarkoitettua edellytystä ja joita ei voida hyväksyä omien varojen vaatimukseen;

iv) joihin sovelletaan 21 artiklan mukaisesti alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia, jotka ovat johdonmukaisia kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin kriisinratkaisustrategian kanssa etenkin siksi, että ne eivät vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

v) joiden ostoa ei ole rahoittanut suoraan eikä välillisesti tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö;

vi) joita koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että tämän artiklan soveltamisalaan kuuluva yhteisö tapauksen mukaan toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinoston tai varhaisen takaisinmaksun muuten kuin yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä yhteisö ilmaise tätä muulla tavoin;

vii) joita koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

viii) joihin liittyvien voitonjakomaksujen määrää ei muuteta tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan yhteisön tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella;

b) omien varojen instrumentit,

i) jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia; tai

ii) jotka on laskettu liikkeeseen muille kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia, niin kauan kuin alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö 21 artiklan mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä.

4. Kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että vaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- b) takaus annetaan vähintään sitä vaatimusta vastaavalle määrälle, jonka se korvaa;

- c) takaus lankeaa maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan tai muita vastuutaan eräpäivänä tai tytäryrityksen osalta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi on aiempi;
- d) vähintään 50 prosentille takauksen määrästä on vakuutena direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty rahoitusvakuusjärjestely;
- e) takauksen kattava vakuus täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 197 artiklan vaatimukset, ja se on sopivan varovaisten aliarvostusten jälkeen riittävä kattamaan taatun määrän täysin;
- f) takauksen kattava vakuus on kiinnittämätön eikä sitä varsinkaan käytetä muiden takausten vakuutena;
- g) vakuudella on efektiivinen maturiteetti, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettut maturiteettiedellytykset; ja
- h) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, operatiivisia tai sääntelyyn liittyviä esteitä myöskään silloin kun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia. Kriisinratkaisuneuvoston pyynnöstä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on toimitettava puolueeton, kirjallinen ja perusteltu oikeudellinen lausunto tai osoitettava muulla tyydyttävällä tavalla, että vakuuden siirrolle asianomaiselle tytäryritykselle ei ole olemassa oikeudellisia, operatiivisia tai sääntelyyn liittyviä esteitä.

12 i artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen soveltamatta jättäminen yhteisöihin, jotka eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua kokonaan 12 h artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos
 - a) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - b) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö täyttää 12 g artiklassa tarkoitetun vaatimuksen;
 - c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa merkittävää käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.
2. Kriisinratkaisuneuvosto voi luopua kokonaan 12 h artiklan soveltamisesta osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritykseen, jos
 - a) sekä tytäryritys että sen emoyritys, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, ovat sijoittautuneet samaan osallistuvaan jäsenvaltioon ja ne kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - b) emoyritys täyttää 12 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen alakonsolidointiryhmän tasolla;
 - c) ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa merkittävää käytännöllistä tai oikeudellista estettä, jonka vuoksi emoyritys ei voisi siirtää nopeasti tytäryritykselle, josta on tehty 21 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, omia varoja tai velkojen takaisinmaksua, varsinkin jos emoyritykseen kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Keskusyhteisöön pysyvästi kuuluvia luottolaitoksia koskeva vapautus

1. Kriisinratkaisuneuvosto voi osallistuvan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti luopua 12 g tai 12 h artiklan soveltamisesta yhteen tai useampaan luottolaitokseen, joka kuuluu pysyvästi keskusyhteisöön, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) luottolaitokset ja keskusyhteisö ovat saman toimivaltaisen viranomaisen valvomia ja ne ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
 - b) keskusyhteisön ja siihen kuuluvien laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskusyhteisö takaa siihen kuuluvien laitosten sitoumukset kokonaan;
 - c) keskusyhteisön ja kaikkien siihen kuuluvien laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuutena näiden laitosten konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
 - d) keskusyhteisön johdolla on valtuudet antaa ohjeistusta siihen kuuluvien laitosten johdolle; ja
 - e) asiaankuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva konserni täyttää 12 g artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen; ja
 - f) keskusyhteisön ja siihen kuuluvien luottolaitosten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ei ole tämänhetkistä tai ennakoitavissa olevaa merkittävää käytännöllistä tai oikeudellista estettä.

12 j artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen rikkominen ja ohjeistuksen rikkominen

1. Kriisinratkaisuneuvoston ja muiden asianomaisten viranomaisten on puututtava kaikkiin 12 d ja 12 e artiklassa tarkoitetun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen rikkomisiin ainakin yhdellä seuraavista keinoista:
 - a) valtuudet puuttua purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistaa ne 10 artiklan mukaisesti;
 - b) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet;
 - ba) edellä 10 a artiklassa tarkoitetut valtuudet;
 - c) varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet 13 artiklan mukaisesti;
 - d) hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet direktiivin 2014/59/EU 110 ja 111 artiklan mukaisesti;
 - e) arvio 18 artiklan mukaisesti siitä, onko laitos kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.
3. Kriisinratkaisuneuvoston, kriisinratkaisuviranomaisten ja osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan, kun ne käyttävät 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksiaan.

Siirtymäjärjestelyt ja kriisinratkaisun jälkeiset järjestelyt

1. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisinratkaisuneuvoston on määritettävä yhteisölle asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 12 g tai 12 h artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 3, 4 tai 6 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi. Määräaika 12 g tai 12 h artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 3, 4 tai 6 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiselle on 1 päivä tammikuuta 2024.

Kriisinratkaisuviranomaisen on määritettävä tapauksen mukaan 12 g tai 12 h artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia tai 12 c artiklan 3, 4 tai 6 kohdan soveltamisesta johtuvaa vaatimusta varten välitavoitetaso, jota laitoksen tai 1 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitetun yhteisön on noudatettava 1 päivänä tammikuuta 2022.

Välitavoitteella on pääsääntöisesti varmistettava hyväksyttävien velkojen ja omien varojen lineaarinen eteneminen kohti vaatimuksen täyttämistä.

Kriisinratkaisuneuvosto voi asettaa siirtymäkauden, joka päättyy 1 päivän tammikuuta 2024 jälkeen, kun se on 4 kohdassa tarkoitettujen kriteerien perusteella asianmukaisesti perusteltua, ja ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) yhteisön taloudellisen tilanteen kehittyminen;
- b) todennäköisyys, että yhteisö pystyy varmistamaan 12 g tai 12 h artiklassa tarkoitettujen vaatimusten tai 12 c artiklan 3, 4 tai 6 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamisen kohtuullisessa ajassa;
- c) se, pystyykö yhteisö korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklan, 12 c artiklan tai 12 h artiklan 3 kohdan mukaisia hyväksyttävyyss- tai maturiteetikriteereitä, ja onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

1 a. Määräaika 12 d artiklan 3 a ja 3 b kohdassa tarkoitettujen vaatimusten vähimmäistason täyttämiseksi on 1 päivä tammikuuta 2022.

1 b. Edellä 12 d artiklan 3 a ja 3 b kohdassa tarkoitetun vaatimuksen vähimmäistasoa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:

- a) kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö joutui 12 d artiklan 3 a tai 3 b kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen;
- b) kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisintarkaisuneuvosto sovelsi velan arvon alentamista;
- c) kahden vuoden ajan siitä päivästä, jona kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö otti käyttöön 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääomaksi (CET1), millä on pyritty vahvistamaan kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisintarkaisuvälineitä käyttämättä.

2. Poiketen siitä, mitä 12 a artiklan 1 kohdassa säädetään, kriisintarkaisuviranomaisten on määritettävä asianmukainen siirtymäkausi tapauksen mukaan 12 g tai 12 h artiklan vaatimusten tai 12 c artiklan 3, 4 tai 6 kohdan soveltamisesta johtuvan vaatimuksen noudattamiseksi yhteisölle, johon on sovellettu kriisintarkaisuvälineitä tai kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia.

3. Kriisinratkaisuneuvoston on 1, 1 a ja 2 kohdan soveltamiseksi ilmoitettava yhteisölle siirtymäkauden ajan sovellettava suunniteltu MREL-vähimmäisvaatimus kullekin 12 kuukauden jaksolle, jotta helpotetaan yhteisön tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn asteittaista vahvistamista. Siirtymäkauden päättyessä MREL-vähimmäisvaatimuksen on oltava sama kuin 12 d artiklan 3 a tai 3 b kohdan, 12 g tai 12 h artiklan tai 12 c artiklan 3, 4 tai 6 kohdan mukaisesti määritetty määrä.
4. Kriisinratkaisuviranomaisten on siirtymäkausia määrittäessään otettava huomioon
 - a) talletusten yleisyys ja velkainstrumenttien puuttuminen rahoitusmallista;
 - b) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille;
 - c) turvautuminen ydinpääomaan (CET1) 12 g artiklassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämiseksi.
5. Jollei 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu, kriisinratkaisuneuvoston on voitava tämän jälkeen tarkistaa joko siirtymäkauden pituutta tai suunniteltuja MREL-vähimmäisvaatimuksia, joista on säädetty 3 kohdassa."
6. Muutetaan 16 artikla seuraavasti:
 - a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kriisinratkaisuneuvosto toteuttaa 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinratkaisutoimen, jos 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät."

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kriisinratkaisuneuvosto voi huolimatta siitä, ettei emoyritys täytä 18 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, päättää kyseiseen emoyritykseen kohdistuvasta kriisinratkaisutoimesta, jos se on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja jos yksi tai useampi sen tytäryrityksistä, jotka ovat laitoksia mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, täyttää 18 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset ja niiden varat ja velat ovat sellaiset, että niiden kykenemättömyys jatkaa toimintaansa uhkaisi laitosta tai koko konsernia, ja jos emoyritykseen kohdistuva kriisinratkaisutoimi on tarpeen, jotta tällaisten tytäryrityksenä toimivien laitosten tai koko konsernin kriisinratkaisu voidaan toteuttaa."

7. Korvataan 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ilmaus "kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien" ilmauksella "12 h artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen".

7 a. Lisätään kohta 18 artiklan 1 kohdan jälkeen seuraavasti:

"1 a. Kriisinratkaisuneuvosto voi hyväksyä 18 artiklan 1 kohdan mukaisen kriisinratkaisumääräyksen, joka koskee keskusyhteisöä ja kaikkia siihen kuuluvia luottolaitoksia, jos keskusyhteisö ja siihen kuuluvat luottolaitokset kokonaisuutena täyttävät 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa säädetyt edellytykset."

8. Korvataan 20 artiklan 5 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) se tuottaa tietoa, kun kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytetään 21 artiklan 7 kohdan mukaisesti, perustellun päätöksen tekemiseksi omistusinstrumenttien mitätöimisen tai laimentamisen laajuudesta sekä kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjauksen tai muuntamisen laajuudesta;"

9. Muutetaan 21 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus ja muuntaminen";

b) korvataan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä ilmaus "pääomainstrumentteja" ilmauksella "pääomainstrumentteja ja hyväksyttäviä velkoja";

c) korvataan 1 kohdan b alakohdassa ilmaus "pääomainstrumentteja" ilmauksella "pääomainstrumentteja ja hyväksyttäviä velkoja";

d) korvataan 3 kohdan b alakohdassa ilmaus "pääomainstrumentteja" ilmauksella "pääomainstrumentteja ja hyväksyttäviä velkoja";

e) korvataan 8 kohdan toisessa alakohdassa ilmaus "pääomainstrumenttien" ilmauksella "pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen" ja ilmaus "pääomainstrumentteihin" ilmauksella "pääomainstrumentteihin ja hyväksyttäviin velkoihin";

f) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Jos yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä täyttyy, kriisinratkaisuneuvosto päättää 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, onko kyseeseen tulevien pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia käytettävä erikseen vai 18 artiklan mukaisen menettelyn mukaisesti yhdessä kriisinratkaisutoimen kanssa.

Hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia voidaan käyttää erillään kriisinratkaisutoimesta ainoastaan sellaisten hyväksyttävien velkojen osalta, jotka täyttävät 12 h artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettut edellytykset, lukuun ottamatta velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä, ja kun kyseisiä valtuuksia käytetään, on noudatettava 15 artiklan 1 kohdan g alakohtaa. Sen jälkeen, kun hyväksyttävien velkojen alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty erillään kriisinratkaisutoimesta, on tehtävä 20 artiklan 16 kohdassa tarkoitettu arvostus ja sovellettava 76 artiklan 1 kohdan e alakohtaa.

Jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ostanut kyseeseen tulevat pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen välityksellä, alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksia on käytettävä samalla, kun samoja valtuuksia käytetään asianomaisen yhteisön emoyrityksen tasolla tai myöhempien sellaisten emoyritysten tasolla, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niin että tappiot siirretään tosiasiallisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja asianomaisen yhteisön pääomapohjaa vahvistaa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Jos kriisinratkaisutoimia kohdistuu kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi ja kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen yhteisöön, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tällaisen yhteisön tasolla 21 artiklan 10 kohdan mukaisesti alennettu, alaskirjattu tai muunnettu määrä on otettava huomioon asianomaiseen yhteisöön sovellettavien, 27 artiklan 7 kohdan a alakohdassa vahvistettujen kynnysarvojen laskemisessa."

g) lisätään 10 kohtaan alakohta seuraavasti:

"d) edellä 7 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen pääoma alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman instrumenteiksi (CET1) tai toteutetaan kumpikin toimenpide siinä määrin kuin on tarpeen 14 artiklassa tarkoitettujen kriisinratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi tai enintään kyseeseen tulevien hyväksyttävien velkojen määrää vastaavasti sen mukaan, kumpi on alhaisempi."

11. Korvataan 27 artiklan 3 kohdan f alakohta seuraavasti:

"f) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta tai joiden edunsaajina ovat EAMV:n tunnustamat kolmansien maiden keskusvastapuolet;"

12. Lisätään 27 artiklan 3 kohtaan h alakohta seuraavasti:

"h) velat, joiden edunsaajina ovat yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, niiden maturiteeteista riippumatta, paitsi jos nämä velat ovat tavallisia vakuudettomia velkoja huonommassa asemassa osallistuvan jäsenvaltion asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jossa vahvistetaan [tämän asetuksen soveltamispäivänä] sovellettava saamisten ensisijaisuusjärjestys.

Edeltävää alakohtaa sovellettaessa kriisinratkaisuneuvoston on arvioitava, onko 12 h artiklan 3 kohdan mukaisten instrumenttien määrä riittävä parhaaksi arvioidun kriisinratkaisustrategian täytäntöönpanon tukemiseen."

12 a. Lisätään 27 artiklan 5 kohdan viimeisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Kriisinratkaisuneuvoston on huolellisesti arvioitava, olisiko velat, joiden edunsaajina ovat laitokset tai yhteisöt, jotka kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin mutta eivät itse ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja joita ei ole rajattu alaskirjaus- tai muuntamisvaltuuksien soveltamisen ulkopuolelle tämän artiklan 3 kohdan h alakohdan nojalla, rajattava tai osittain rajattava soveltamisalan ulkopuolelle tämän kohdan a–d alakohdan nojalla kriisinratkaisustrategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi."

13. Korvataan 31 artiklan 2 kohdassa ilmaus "45 artiklan 9–13 kohdan" ilmauksella "45 h artiklan".

6 artikla

Voimaantulo

1. Tämä muutosasetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2. Tätä asetusta aletaan soveltaa 18 kuukauden kuluessa sen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja